

5424

II

5424

Kasper Miaskowski

Kart 14.

Kasper albo Malcher czyli Kasper Malcher dwójga imion Miaszkowski (podpisywał się też Malcher Miaszkowski) urodz 1549 + 1622 jak to widac z jego nagrobku w kościele parafialnym woi. Wielki Arzelec w powiecie kroskim wielkopolskie. Jest to ten sam nagrobek który on sobie sam za życia ułożył (Ziemia I str. 159) Zyt naprzód w Włoszycach pod Gbinem w Kujawach (i dla tego nazywa go Andrzej Lechowiec nowem światem kujawskiej strony) później w Smogorzowie wsi gorzyńskiej kilka mil od Słaska (gazeta codzienna warszawska z d. 5 lutego 1838 nr. 2040.) Wydat. Łódź Opalińska w Kaliszu u Gedeliuży 1608 wyżyła ta oia poraz drugi w: Zbior rytmów przez Malchera Miaszkowskiego w Krakowie 1612 i ponownie w pomnożonym: Zbior rytmów Kaspia Miaszkowskiego we dwóch częściach w Poznaniu 1622. Miaszkowskiego Taryta siesta przyjaciół z duchowieństwem rzymsko katolickim, jemu celniejsze swe poezye poświęcał, obciążając za systematem konserwacyjnym przeciwstawiał na tokiże zabrzętywał dzieła wydawane od protestantów (I str. 236 i str. 172) - miał zbawić wspominać o Bałtazarze z Jutrzenki wstańskim (autorze) i Młacieju i o Bałcerze Miaszkowskim brat synowa swego który w młodym umarł w wieku. Żona jego była Zofija ze Szczodrowa której żonie synowi swemu Janowi postawił nagrobek. Był to poeta i mowy słodkie, Bogu i ojczyźnie miłował nasycał do Księstwa w Gbinie, holdował cnotę, pobierał nauki w kraju, języka greckiego nie umiał, z łacińskich lubił Virgilego którego cwałta śladem naśladował zaśladował do religii chrześcijańskiej. Przerabiał lub naśladował Jana Kochanowskiego jak to widac z wierszy jego rytm cyrowił swą tak jest ułożony, że pierwszy kwartetem adwa środkowe wiersze sobie odpowiadają niekiedy wiersz pierwszy drugiemu i trzeciemu kwartetem. - Szeregohaj w podziwieniu uprawia nas duchowności lirycznej poezji Miaszkowskiego, ceni i ceni nad wspaniałych ówczesnych poetów polskich w tej mierze podobniezy do Lindara niż do Horacego z powodu że jeden i tenże sam przedmiot rozmaia a zaufie samodzielnie opiewa. Piotr Grzegorzewicz (czyli raczej Dymitr Sulikowski ??) w przedmowie do Herkulesa słowiańskiego przedstawia w pochwałach porównywa Miaszkowskiego do Homera. Łódź względem lirycznej żywotności wyższym jest nad wspaniałych polskich wieszczów wszakże niższym od wielu okazał się być poeta w światowych przególniejszych historycznych pieśniach (o Malceje o Dymitrze carze) Lżywał bez żadnego za do wynagrodzenia za swoje wiersze (Dz. II str. 248) w wydaniu drugim odmieniał prace swoje imianowicie postąpił sobie tak z Herkulesem słowiańskim.

Przegląd Warszawski literatury, historii i statystyki: Rozmaitości Tom III
Warszawa 1842. (Zesł. IX) str. 47-24 przez W. A. Józefowiczego.

... Ziafkowski kijaufkiej nowe światło strony,
którys' Polski Amphion, (czyje zaufie zagle
Port, gdzie jeno zamierzał, dochodziły nagle:
Ależ on ani wiootami, ni wiatrem, lecz piorry
Dowcipu wierzch dochodził nie dostępną gory.)

Andrzej Lechowicz (w Zatobiejowiciej)

Do Janie Kochanowskiu pierwszym on jest znakomitym poecie z początku XVIII wieku w którego dziełach małego się narodowy pierwiastek i myśl filozoficzna widać. Oddanie wesele: wzniośle (wstępowi wygłoszone od Kochanowskiego) W niektórych ujęciach znajdujemy obce: mitologiczne ozdoby, lecz to skutkiem smaku epoki: odbiciem literatury łacińskiej na której się kształtali co do formy rytmów poeci całego świata. Rodzinny pierwiastek daleko silniej przebiega się w nim od affektu i zobaczmy: Na tego uważamy za większego poety od innych XVIII wieku - Religijne doczytaje się przeobrażonym obrazem duszy na brych modkach, wypływem ich cnoty błękitnego życia, obywatelskiej przydatności: czystego pojmowania słowa Bożego. Pierwotne czystości od religii przebiega się, czyste: prawe uszenie oraz wzniośle natchnienie ciekaw. Uchybienie zasadom sztuki i jaskini są czyste powtórzenie: rozwałki oświecenia podlegają prawie sztycy polu przeszłych czasów. W Rozmowie Klekulejskiej staje w obronie niefortunnie prześladowanego a zacnego obywatela.

Wt. Węzyk Orłowski 1842. Nr. 31 & 32.

Węzyk co czterdziestu wojen fenozwanca.

2
We wsi Wielkim - Strzelcu powiecie Krolakim
W. T. Poznanski w Kofule na bogrej scianie
nagrobek marmurowy Kaspera Miastkowskiego
z herbem (niebieski III 67) i napisem:

Kasper Miastkowski co miał miernotelnego
w tym zawast grobie, az do dnia onego
Gdy głucho ciata traba głowic' będzie,
A ogniem z naba ptonie ziemia wżędzie.
Ale co dowcipu dat mu byt nie podty
Stowianiskim bluzerem mury te obwioły.
Zasnął w Panu Bogu dnia XXII Kwietnia
roku pańskiego MDC XXII wieku swego LXXIII
który wpięgotek w pobożności chrześcijańskiej,
na czytaniu i pisaniu uzonych Ksiąg przeżył.
Podług napisu w Ksiągach Księżeńskich zapisal Księstwo
w Wielkim Strzelcu 100 grzywien na Smogorzewie
wsi gdzie mieszkał i umarł należącej do tejże parafii
(między kółka od Łysaka, w górnym miejscu)
Urodził się 1549. a Zesnął za Szebekowa Kębianowej
pojął za żonę Sofię za Szeradnowa, z którą wielu ratami
ludźmi doznawał względów Nawrojuca Gembickiego
bisk. kujaw. i Opaleniskiego bisk. poznańsk. Sma-
nidasa nie znał osobicie. Mieszkał w Wielkiej -

Polsce gdzie dzierżawił majątek Włóczyńskich w
parafii gąbińskiej. Mając lat 63 wydał:

1) Zbiór rytmów w Krakowie u Bargla i Kaliskiego
1612. 40

2) Zbiór rytmów Kaspera Miaszkowskiego znowu
przez autora poprawionych rozszerzonych
i nadwrećców podzielonych: w Poznaniu
u Dębskiego 1622. 40. ff. 164 i 190.

Religijnie i profanego narysował Woroniz najstarszy
niejgłówny rabin i t. m. tamtego. (Dzienniki
i towarzysz, nauk I. II 385.

W roku 1777 roku w Warszawie
1777 roku w Warszawie 1777 roku w Warszawie

E. B. Gazeta Codzienna 1835 Nr. 2040

"X. Woroniz (Dzienniki towarz. II 385) wspomniałszy
o Grochowskim, Białobockim, Kochowskim mówi
o Miaszkowskim że ma 2 ten niepospolity w poezji
prefiguralnych użytek i dodaje na koniec
dyktmy religijne, które on na prośby i nalegania
Gembickiego bisk. kujaw. napisał i najszlachetniej-
szym w tym rodzaju rabinem i t. m. tamtego."

Bentkowski I. 289.

Zbiór Rytmów Kaspra Miaszkowskiego. Znowu przez
 Authora poprawionych rozszerzonych y na dwie części rozdzo-
 lonych. Cum Gratia & Privilegio S. R. M. W Poznaniu W Dru-
 karni Jana Rosowskiego, Roku 1622. 4te Kart 4 wielkie i 4te 164.
 (na drugiej stronie tytułu orzeł polski)

Pfalter Davidow. pakt.
 dania Jana Kochanowskiego.
 1629.

Jan Kochanowski: 1629

ŁaŹki Jana Koch.
 1629.

Na Herby Korony i Króla Jego M. świeżym zwycięstwem moskiewskim tym
 więcej wstawione.

Fragmenta Jana
 Kochanowskiego. 1629.

Naiaśniejszemu Królowi Władysławowi Tygmontowi Jagiellowiczowi.
 Errata sic Corrige.

Stownik miłoś
 ofińskiego i 184
 binjnego

Rytmów Kaspra Miaszkowskiego Część pierwsza.

Antiphony Adwentowe (Rorate coeli - 17 Dec. - 18 Dec. - 19 Dec. - 20 Dec. -
 21 Dec. - 22 Dec. - 23 Dec.)

str. 15.

Hymna na Adwent (przepisana)

Jaśceś Ka / Nowonarodzonego Dzieciątka / Jezusa Boga / Przedwzrusznego A. i.

Łopka zbawienia

copy

" 6 (czy nie do poprzedzaj.?)

Rotuty na narodzenie Syna Bożego

" 18

JW Wawrzyniowi Gzbiickiemu

" 18

Przemowa na Rotuty

" 19

Clio

" 26

Euterpe

" 28

Thalia

" 29

Melpomene

" 30

Terpsichore

" 32

Erato

" 33

Dolymnia

" 36

Urania

" 37

Calliope Albo Polio Polski.

" 39.

Hasło Chrzescianskie

" 13

Łodarki Nowonarodzonemu Panu oddane (przepisane)

J. Stephan

" 13

J. Jan Ewangelista

" 14

Łotodzianki.

" 19

Na obrzezanie Panny (przepisane)

Na toż (przepisane)

Na zaczynaie nowego roku.

" 42

Na święto trzech Królów (przepisane)

Na ofiarowanie Panny Kacwisłowej (przepisane)

Pieśń na niedzielę Kwietna (przepisane)

odpisy ⁵podtąd
na Kolauji

Historia nagodziny Kościelne podzielona i.t.d.

str. 46.

Jutrznia, God

Godzina - godzina pierwsza 52

Godzina Trzecia 57.

Godzina Szоста 61.

Godzina dziewiąta 67

Nieszpor 72

Completa 79.

Altera autem die 83.

Loti Dyzmas (do przepisania (kart 1 1/2)

Jego mości Franciszkowi Łaukiemu

Loti Dyzmas.

Na Kalwarię JM. L. Zebrydowskiego (do przepisania) } Kart 2 1/2
Calliope

Dzielnym wielkonocny p. 84

Łauki JM. L. Andrzeja Opalin'kiemu

Elephat &

Wdzięk święteyny do Ducha S. 103.

Elegia pokutna do Pana: Boga w Trojcy jedynego 105.

Przemysł szosty pokutny 111.

Elegia pokutna do naszytnej Lanny i matki ps. 112

JM. L. Piotrowi Tylickiemu &c. 112.

Elegia &c. 113.

Lauier

— Pozdrowienie anielskie } przepisac' Kart 2 1/2

— Credo

— Decalog

Hymna do S. Maryey Magdaleny (przepisac') K. 1 3/4

" Do Jego mości L. Eustachiusza Wolowicza opata lubinskiego, referendarza W. X. L.

" Hymna do S. Maryey Magdaleny

Chorągiew Agnieszki S. (przepisac') (kart 4)

(kart 13 druk. do przepisania)

Lodarki

Nowonarodzonemu Panu oddane.

Do jaspek odniósł szarłatny wprzód wieniec,
 Co poległ gradem kamiennym młodziemiec,
 A biała za nim lilija ten który
 Pod krzyżem przyjął Lanny opiek wtory.
 Do nich rumione w trop też niosąc kwiatki,
 Zawarty porzet Betleemskie dziatki.

Na Obrzezanie Pańskie.

Przedwieczny on Syn urodzony nam z Lanny,
 Zakonny w oomy dzień nie urodził rany,
 I zaraz nad miód imię Jerus odniósł,
 Bo ten sławioną sam chorągiew podniósł.

Na toż.

Dzieciatko ostrym skrwawione krzemieniem,
 Obrzesz twych serca pod grzechów brzemieniem,
~~Wyprowi~~ ^{Wyprowi} ~~Wyprowi~~ Starych już więcej nalogów,
 Tyżny z uprawnnych niostyc' kłós odlogów.
 Pokrop je zaraz izopem rumionym,
 Onym co płynął po ciatku zranionym;
 Bo gdy je strumień twój wykąpie świsły,
 Celują i śnieg od głowy do pięty.
 Dajże nam hasłem imię twoje wielkie,
 Na ktore klania kolano się wszelkie,
 Niech je brzmia wargi, niech w nie serce wierzy,
 Ta sama kotew niech nasz okręt dzierży.

Ołdkie imię, a między imiona
Imię przez które świat jest wybawiony,
Balsam pociechy, imię Jezus, wieczny,
A ten szczęśliwy z kim on jest obecny.

Na święto Trzech Królów

Sabejskie powozy gwiazda wiodąc oto,
Jako Królowi przed Tobą składzie doko,
Mirry przed ciałem, przed Bogiem kadzidło,
Kierując w inną drogę niż wydzidło.

Na Ofiarowanie Panny
Na święto tej.

I para gołębiąt przyjał ołtarz w ciebie,
W Salomonowym dziś Boga Kosiele;
Staruszek bierze na łokty go śpiewa,
I łodkim z drojem on widok polewa.

Lotr Dyzmas

albo

Hymna do niego.

Jego Mości X.

Franciszкови Lackiemu,

Suffraganowi Włocławskiemu,

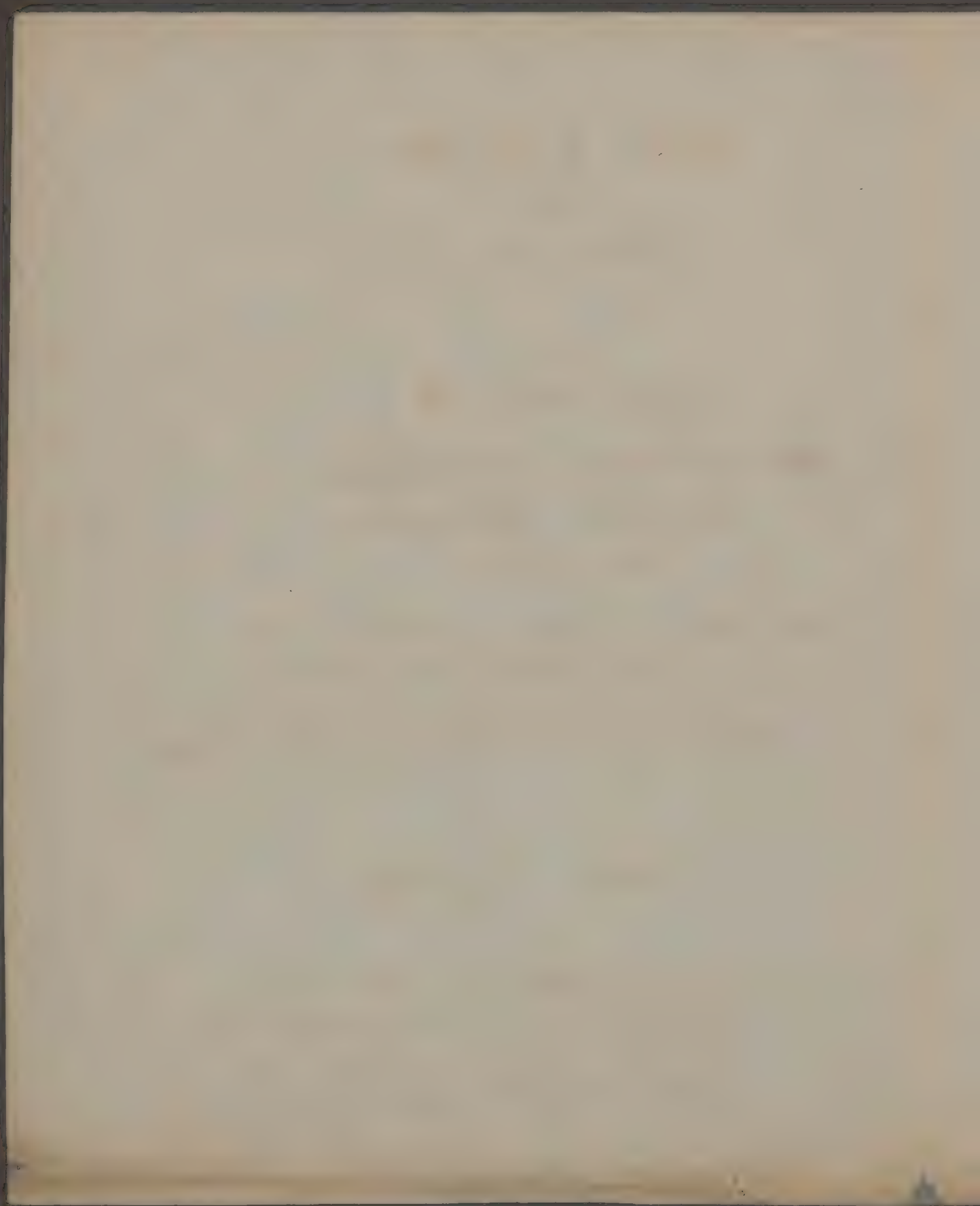
memu M. Panu.

Lotr Totra ja prosytam cny Biskupie tobie,
 Coś me zaraz odnieoie powinności obie:
 Takład chęci uprzejmej mojej wprzód; a z twego,
 Wdzięczności, niemniej (acz późną) wrota szczęśliwego.

Lotr Dyzmas.

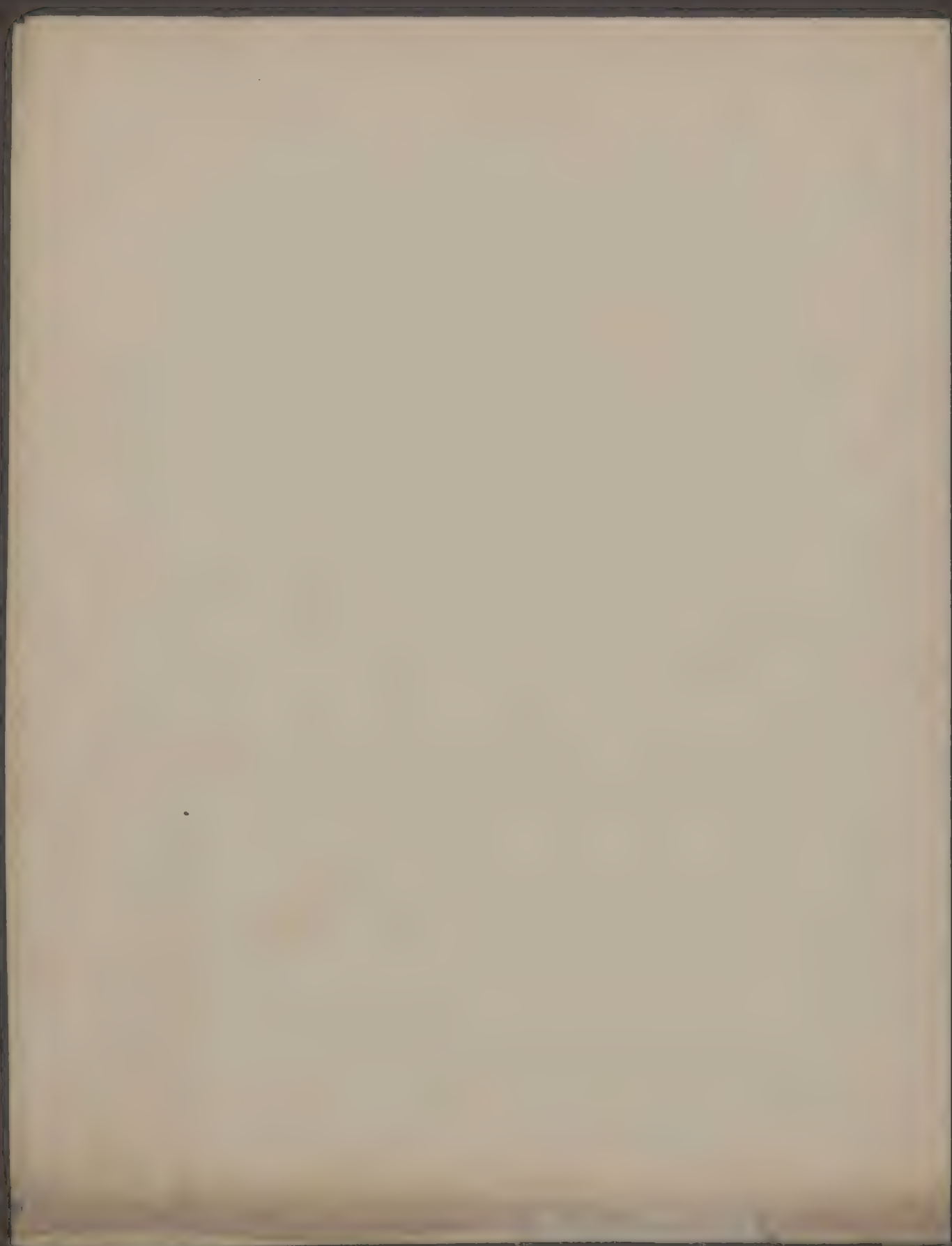
Lotr Dyzmas wioząc Panu o bok prawy,
 A patrząc w swe złe, w dziwne jego sprawy,
 Nie cierpiat temu, co po stronie lewy,
 Inosił swój język z Żydowskiemi gniewy,

21

Pieśń

na Niedzielę Kwietną.

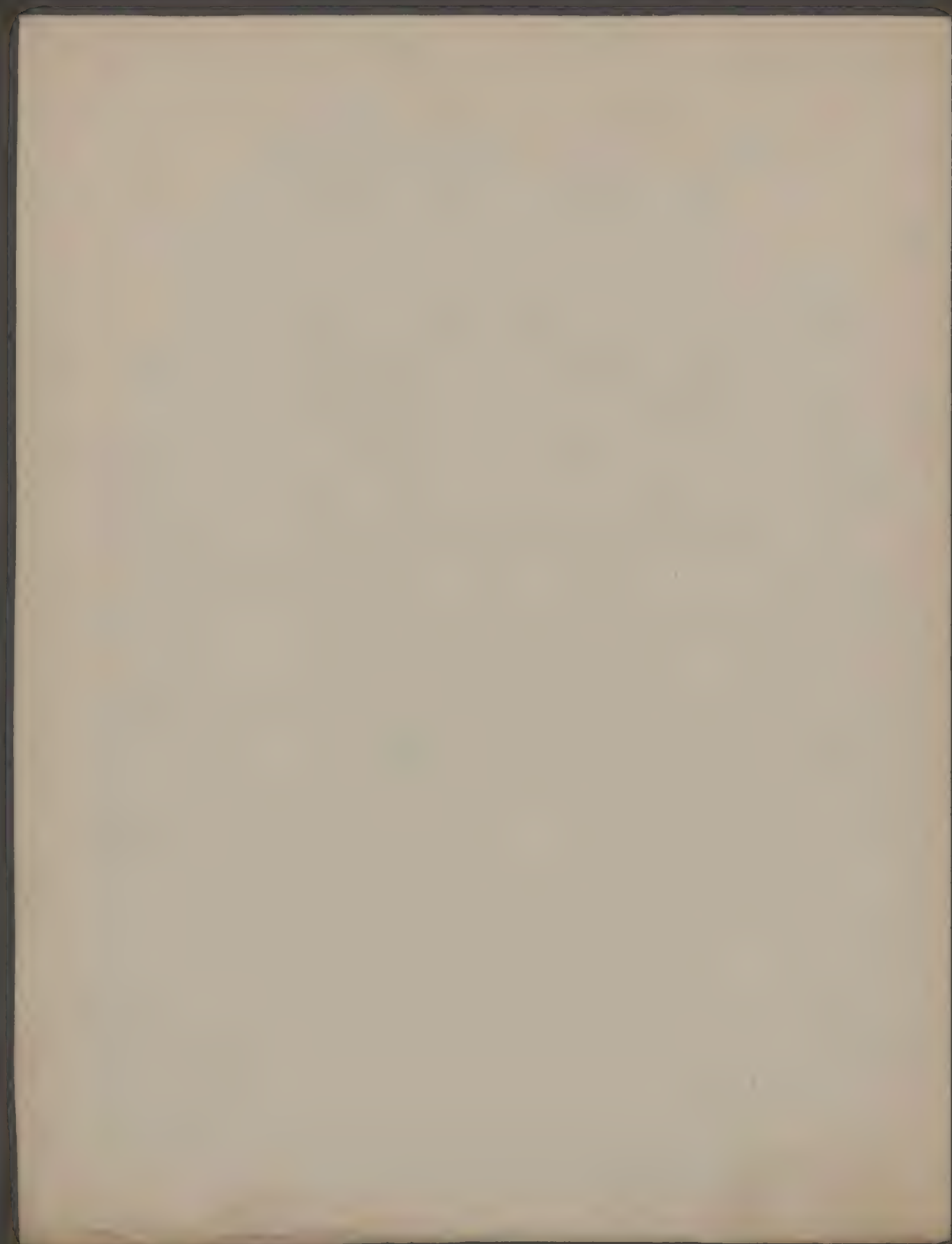
Wtodez izraeloka świeże niosąc palmy,
A z Asaphowych ge'oli krzyżąc psalmy,
Zabiegła na trop Królowi wiecznemu,
Dając cześć boską w ciele obecnemu.
Sygaty zaraz i obfite kwiatki,
Hierozolimskie na czoło mu dziatki,
Dotąd go osiet nie doniosł do pragu
Poswięconego najwyższemu Bogu.
Ziemniej i poborzą tłumy idąc drugie,
Korzi od drzewa oliwnego długie
Stały na drodze pod kopułta osie,
Trzaty gdzie nie padły latorośle.
A jako słowik w zielonym wiec gaju,
Słodkiem zwykł gardłkiem głos rozpuścić w maju:
Tak on wiek młody, jednym tonem zgodnie
Wynosił rytmy i spuszczał tagodnie
Dawidowemu Osanna Synowi,
Osanna wtorząc co sam berto wznowi,
I Stolec jego wywyższy na wieki,
Ani on pusci z wiecznej go opieki.
Błogostawiony co w imię Jehowy
Idzie dług za nas zapłatę gotowy,
Błogostawiony, bo czego nam z sobą
Nie niesie ten Łan, jadąc swą osobą?
Córko Syońska oto król twój uchy
Wjeżdża na twój gród na osłicy lichy:

Czemuż nie zabrzmi miedź mu z blanków twoja,
Aż twego dojdzie z pociechą podwoja?
Bo aż kon' pod nim nie krzyczę wspaniały,
Twojoka trąby nie prowadzą z działy,
Ani purpurą odziany, on, ani
W telecie przed nim dworzanie ubrani,
Ale na podłem bydlęciu ubogi
Spuszczy tak bosc i bez strzemion nogi,
A od promienia nie zakrywszy głowy,
Prowadzi proste obok rybotowy;
W tym stroju przeciw zwycięży świat hardy,
I skruszy kремен w dzikich sercach twardy,
Obali i pnie nie igwe: a z niego
Pociągną łowa w krąg zię mię do niego.
Jego się piekło nie oprze butawie,
I świat na miękkiej zawstydzi się ławie,
Swawolne ciata pojdą wopak do złoty
Karności, za nią pojdą drugie cnoty.
Wjedzie szczęśliwie na Syon ojczyzny
W ten ~~dom~~ twój dzień, Łanie, i nam uroczysty,
A w domu wiecznie króluj jakubowym,
Karmiąc je głodem i obrokiem zdrowym.
A gdy podniesiesz chorągiew rumioną,
Od niej dopiero Twoje wiatry wioną,
Co twe roznieś od rozanej zorze
Imię, gdzie wpada dzienny cug za morze.

Na Kalwaryę

Jaśnie Wielmożnego Pana Ł.

Mikołaja Lebrzydowskiego

wojewody i starosty krakowskiego

przemysłem i kosztem wielkim na gruncie

swym własnym rzetelnie wystawioną,

z znacznym pomnożeniem chwały

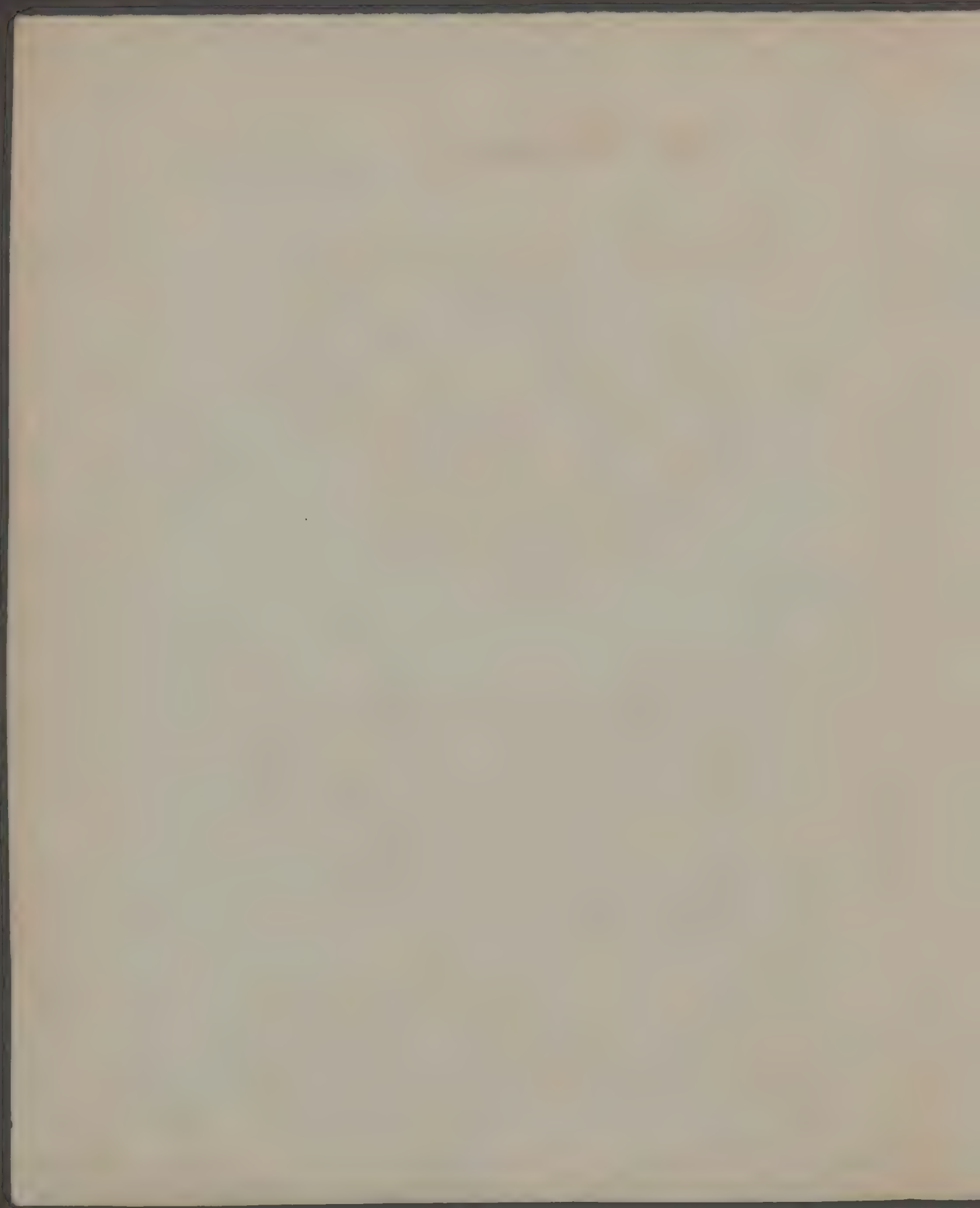
bożej i nabożeństwa ludzkiego;

a niemniej z nieśmiertelną

stałą J. M.

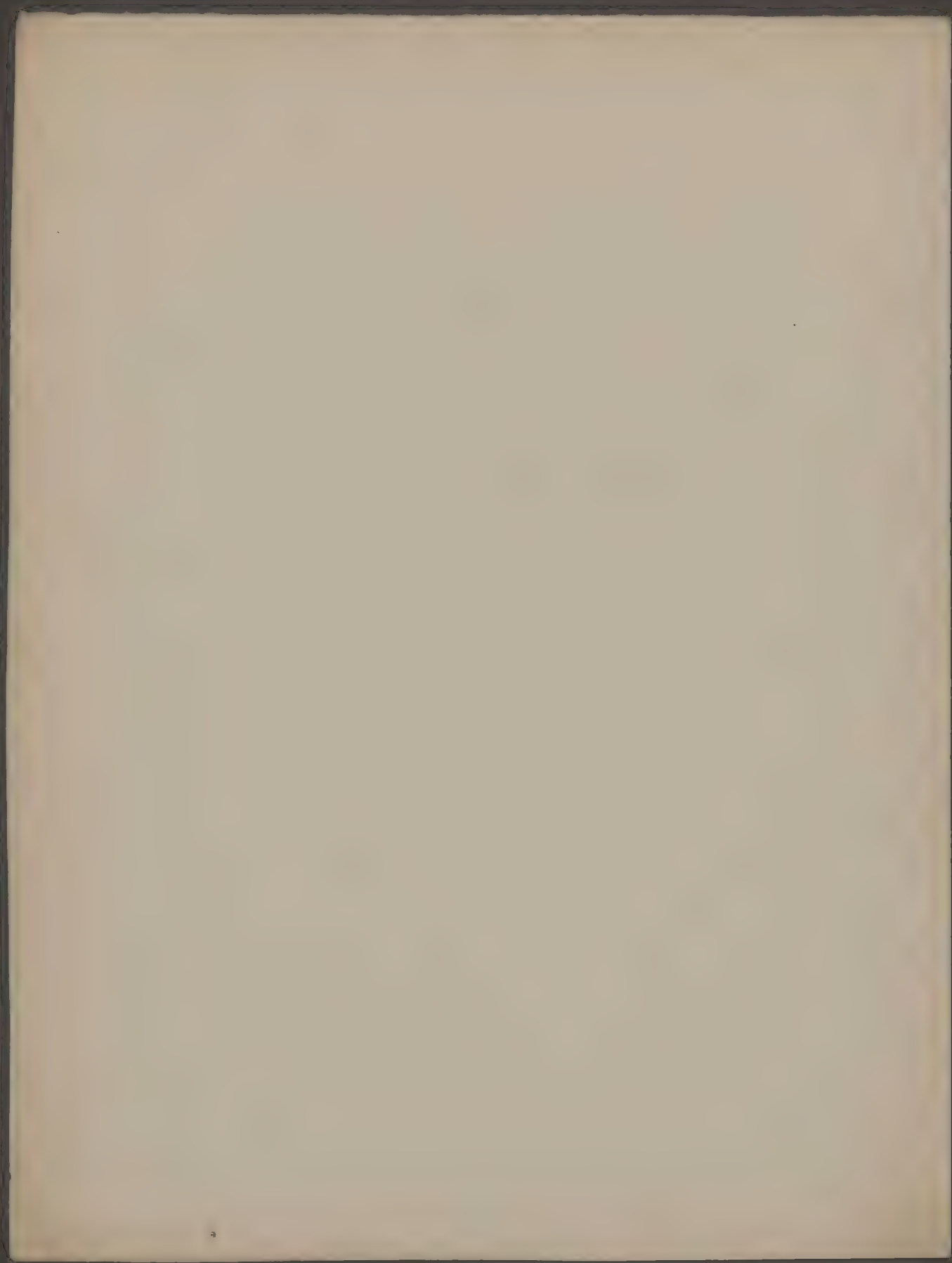
Płynąc on zbieg z Frygij po Fryrenskim grzbiecie,
 Stawił go wiatr na brzegu w Chaoniskim powiecie,
 Gdzie wstąpił po Hektorze mąż już Andromachy,
 Na kosztach Trojej wspaniałej wywodził tam dachy
 Trameczek Pergamie po wierzchu podobny,
 Bo i baszty porzuce i mur w kółto drobny,
 Kamie każdej Trojańskiej dał bremie imiona,
 A Scea na róg stała sama wystawiona,
 Nie daleko jej pobież przywiódł dwa strumienie,
 Którymi zdroje skłane płyną do morza zienie:
 Ten Xantem ów Simojem nazwawszy, a mosty
 Ciepła wrzucił na cba, uciwwszy dół prosty.

Hymna na Adwent.

Emitte agnum tuum Domine, etc.

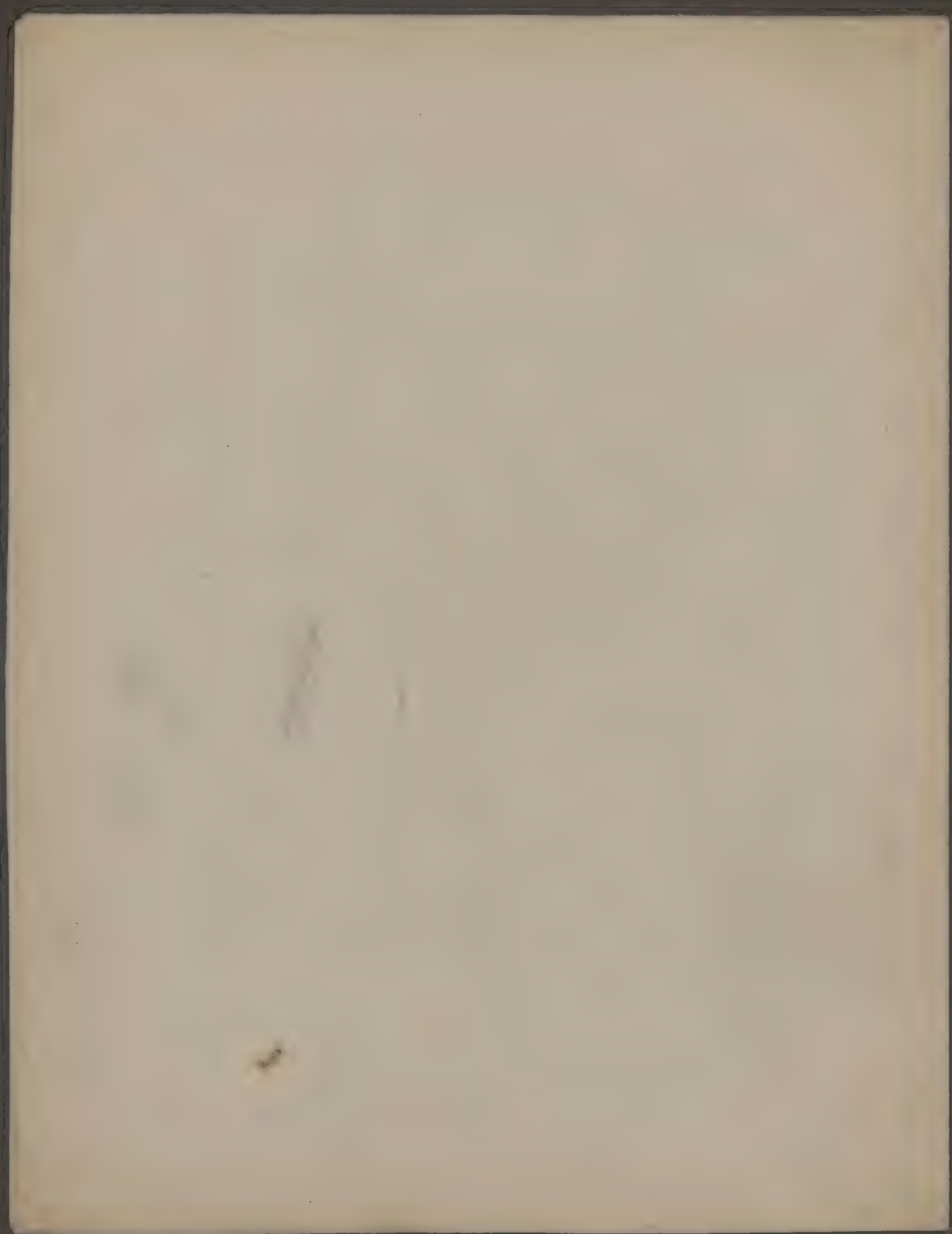
Wypuść baranka z łona twego Janie,
 Co berto Państwa jego nie notanie,
 Co wzięwszy prochop z niekhnionej opoki,
 Wbieży na on wierzech góry twej wysoki.
 A jeśli stawony tym Cieb prorokiem,
 Co posilony anielokim obrokiem,
 Jednym tam cugiem nie wytchnęwszy sobie,
 Stawit postuszne nogi, stawit obie:
 Tot z większą chwata, w złotej on ~~koronie~~ koronie,
 Osiedzie stolec córki twej w Syonie,
 Kiedy chorągiew rozpusci rumioną,
 Przed którą niekto i nojdzie śmierci stronę:
 Tęż dziekie zewsząd pociągnie narody,
 Pociągnie państwa i królewskie grody,
 Pod nią poddaństwo z przysięgą odwierze
 Od ludzi różnyh, i w różnym ubierze.
 Onie obiatę zostawi zbawienną,
 A w domu jego nigdy nieodmienną,
 Którą on swoich serca z sobą zwiąże
 Dawszy ją hasłem na ciemności ziębę.
 Nie darmo więźniów zawartych w odchłani
 Siegał głos nieba, by jako narani

Ścisła rość perłowa im z góry,
A z niej wyniknął Jadam w ciele wtory.
By uwinęszy Panna go w niechęć,
Postata tę wieść do ciemnicy głuchu,
Że już ten przyszedł, co mgłą prawę
Letrze i wtory w ziemię głowę wzię.
Ale i w twoim powołanym kosciele
Czeladź twoja, Panie, w grubym wdycha ciele,
Pragnąc byś z grzechów wyrwał ją tarasu
I przyjemnego miłosierdzia czasu;
Żeby cię w niekim sercu swego z Tobie
Przyjąwszy wzięło lekarstwem w chorobie,
Byś ją ogrzał wewnątrz wytopioną lody,
A z oków ciężkich wyrwał do swobody;
Żeby twe słowo Panieńskim protegiem
Splotzone stało znowu się jej wrogiem,
Droga i celem, do świecy twej Panie
Okupem, bo jej na dług nie dostanie;
By wtory wrot twój trąbą poprzedzony,
W gromadzie owiec z kózłód przegradzony,
Onę też ujrzał, nie na lewym boku,
Kiedy śmierć swoją dźwierzec' będzie w troku:
Ale za sędzią sprawiedliwym w tropu,
Skronione łzami żeby niosąc stopy
I radością wesła do wiecznej gospody
I Barankiem Bogu słodkie krzyżąc ody.

See:

dy.

Grzegorz wojewódzki
Piotrus

[illegible][illegible]

Ochron Kozięcych, Królewskie bywały Korony

W tym domu: Krótko mówiąc, Tytu z wszelkiej strony.
Jest co ożdzi ich pisać, tu plac nie potemu:

Ten enemu wtasnie podległ wiersz wspomnienia twemu.

Z tych sliżna matka znówu wywiódła dziatęsłki

Cnej Krowie Rádziwitowskiej żywe obrazeczki*)

To w familiach wielkich radkie bookie dary

Owas ubłogostawion z nieba z wszelkiej miary.

To wszystko uwazając: szczerzy ja z tej strony:

Zem na chęci twe napędz: a zem przegarniony

Tak ochotnie wiechą drogą kładę sobie

I myśł swą wzruszam co raz gorliwszą ku tobie.

Tys i w gościnie wdzierna zjawic mi chęć raczył

To do cnych swych pastaw wrywać nie przebaczył:

Nawet co mam gruntowne chęci pańskie znamis

Uplewites' niezmienne taskawym bydz na mis.

Tak kiedas' gdy się przy cnym boku jego bawieł,

Łaski swej upominki swieze co raz wrnawieł

Car Łużonoki August swemu Maronowi

Tak Mecenas sztuczennemu cny Horacjowi.

Tak Arpinas Archij: który dzis' dzien' Tytnie

Gatka, jak i ty u nas mowa w swej Krainie.

Tak on Affrikogromny w Tadzca Enniowi

Tak snadnemu Meksala mżyny Tybullowi.

A ci zas' dank im nieśli pamięć nie wątpliwą

Bo czym, jeno niesmiertnym państwo wierszem żywa

Wiech kto jakich żywnie chce sztuk bujnych dowodzi

Niedali ich wiersz w jarnia: w ciemnej nocy chodzi.

Ja też gdyś takiej chęci ku mojej Kamienie

Cny Kancelerzu, i sadzisz ja w tak warnej cenie

Nowyć coraz druziek wzrusz spiewnej Kalliope,

Drapadając na swieze składowych rymów tropy.

Już mi wiesz, że i mój wiersz ożdzi twych nieragłusz

Wiekom przyszedł: Bogin to wszystko dziewić tuszy.

Tu przorszych tylko tykam: lecz idę te czasy.

Gdy przysze nie mniej krzykną druków moich prasy.

Tylko w zażytem sercu postępnij w czas boży.

Cruta wdzierności cruta myśł k swiezym sztukam mnoży.

*) Elżbieta cny Haloska córka
Krzysztofa na Brzazach Łicia Ra-
dziwiłła wojewody wileńskiego i
Kataryny Jęczyńskiej woję-
wodzianki Krakowskiej druga żona
Lwa Sapiehy, ^{za} Lubina Łemuz d. 20
Stycznia r. 1599 w Wilnie, zmarła w
Warszawie d. 18 Października r. 1611. On
zotomstwo z niej następujące: 1) ~~Anna~~
Anna córka r. 1603 urodzona poślę-
za Albrzykta Łicia Rádziwitła kapite-
łana wileńskiego 2) Mikotaj r. 1606 w
Krótko po urodzeniu się zmarł 3)
Krzysztof urodzony r. 1607 później
pisarz Wielk. Litew. 4) Kar-
mier Lew ur. 1609, podkanclerz
W. L. Lit.

